

СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЯКОСТІ СОЦІОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Шанідзе Н. О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Сьогодні тема електронного навчання стає дуже актуальною, а формування електронного освітнього середовища є головним завданням для забезпечення якості соціологічної освіти. У зв'язку з цим виникає фундаментальна проблема: дисбаланс між обмеженими ресурсами для оновлення інфраструктури навчального середовища, з одного боку, і високою швидкістю появи нових технологічних можливостей, які потребують постійного підвищення ІКТ-компетенцій всіх учасників освітнього простору – з іншого. Тому головне питання – яким чином забезпечити якість освіти при участі систем електронного навчання в умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій та змін потреб суспільства.

Якість освіти, це, перш за все, якість знань студентів. Аналіз ефективності навчання із застосуванням електронних систем навчання дозволила вичленувати три головні бази, що становлять основу якості знань студентів: якість навчально-методичних матеріалів (навчальний контент); якість (професійна компетентність) викладачів; якість матеріально-технічної оснащеності освітнього середовища, що включає необхідний спектр освітніх послуг, що надаються. Значну роль в вирішенні цих питань відіграє вибір системи електронного навчання, які сьогодні представлені дуже широким спектром. Треба обирати таку електронну систему навчання, яка б найефективніше забезпечувала потреби підготовки кваліфікованих спеціалістів-соціологів враховуючи: інтерфейс студента (доступ до матеріалів курсу, тобто складність авторизації, пошук матеріалів за ключовими словами, можливість автономної роботи, ергономічність тощо); навчальне середовище студента (календар, розклад, записна книжка, пошта, групова робота, особиста картка); інтерфейс розробника (особливості створення матеріалів курсу, імпорт чи конвертація матеріалів, веб-інтерфейс, управління навчальними планами); характеристика системи тестування (редагування тестів, графічні можливості, таймінг доступу до тестів); інтерфейс викладача (асинхронні та синхронні комунікації, підтримка декількох груп, статистичний звіт); адміністрування (реєстрація та супровід студентів); технічні вимоги.

Певно, що в організації електронного навчання існують складні проблеми, які потребують нетрадиційного, креативного підходу до їх вирішення. Наприклад, неготовність учнів до самостійного поповнення своїх знань (це спадщина системи традиційного навчання, де питому вагу відведено груповим формам навчання, у яких пріоритет має викладач); відсутність мотивації частини професорсько-викладацького складу до індивідуалізованої системи навчання, неготовність працювати у відкритому освітньому середовищі, прихильність до усталеної традиційної системи навчання, відсутність належної матеріально-технічної бази тощо. Таким чином, дистанційне електронне навчання тільки тоді дасть бажаний результат, коли буде будуватися з урахуванням особистих потреб та особливостей студентів, їх індивідуальних траєкторій навчання та буде спиратися на всі компоненти освітнього середовища.